

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.5.2025
COM(2025) 246 final

2025/0118 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene cu ocazia celei de a 18-a reuniuni a Comitetului părților din cadrul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice referitoare la adoptarea unor recomandări și a unor concluzii adresate unui număr de zece state părți privind punerea în aplicare a respectivei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie luată în numele Uniunii cu ocazia celei de a 18-a reuniuni a Comitetului părților („CoP”) din cadrul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („Convenția de la Istanbul” sau „convenția”) din 5-6 iunie 2025, în legătură cu adoptarea preconizată a opt proiecte de recomandări și a două proiecte de concluzii adresate unui număr de zece state părți cu privire la punerea în aplicare a convenției.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția de la Istanbul

Convenția de la Istanbul stabilește un set cuprinzător și armonizat de norme pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în Europa și în afara acesteia. Convenția a intrat în vigoare la 1 august 2014.

UE a semnat convenția în iunie 2017 și a finalizat procedura de aderare prin depunerea a două instrumente de aprobare la 28 iunie 2023, determinând intrarea în vigoare a convenției, pentru UE, la 1 octombrie 2023. UE a aderat la convenție în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii¹ și aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea². Toate statele membre ale UE au semnat convenția, iar 22 dintre acestea au ratificat-o³.

2.2. Comitetul părților

Comitetul părților (CoP)⁴ este alcătuit din reprezentanții părților la convenție. Părțile trebuie să depună eforturi pentru a numi, ca reprezentanți ai lor, experți de cel mai înalt rang posibil în domeniul prevenirii și al combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice⁵. Sarcinile încredințate CoP sunt enumerate la articolul 1 din Regulamentul său de procedură⁶. La 1 octombrie 2023, UE a devenit parte la Convenția de la Istanbul și, ca atare, membră a CoP [articolul 67 alineatul (1) din convenție].

¹ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

³ Situația ratificărilor la 24.4.2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [Comitetul părților – Convenția de la Istanbul, Combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Articolul 2.1.b din Regulamentul de procedură al Comitetului părților.

⁶ Documentul IC-CP(2015)2, adoptat la 4 mai 2015.

2.3. Mecanismul de monitorizare instituit prin Convenția de la Istanbul

Convenția de la Istanbul instituie un mecanism de monitorizare specific care să asigure punerea în aplicare eficace a convenției de către părți⁷. Scopul este evaluarea modului în care este pusă în practică convenția și furnizarea de orientări părților. Acest mecanism de monitorizare este alcătuit din două organisme distincte, dar care interacționează: un grup de experți independenți [Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („GREVIO”)] și CoP.

GREVIO este un grup independent de experți, însărcinat să monitorizeze punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) din convenție. Procedura de monitorizare este prevăzută la articolul 68 din convenție. În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) din convenție, părțile noi trebuie să depună, în baza unui chestionar elaborat de GREVIO, un raport în care să detalieze măsurile legislative și alte măsuri adoptate pentru a pune în aplicare convenția. GREVIO pregătește un raport privind măsurile luate de partea în cauză pentru a pune în aplicare convenția și prezintă sugestii și propuneri cu privire la modul în care partea respectivă poate aborda problemele identificate⁸.

Pe baza rapoartelor elaborate de GREVIO, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție, CoP poate adopta recomandări adresate părții în cauză cu privire la punerea în aplicare a convenției și poate stabili un termen până la care partea să prezinte un răspuns în legătură modul în care a dat curs recomandărilor. Pe baza acestei dispoziții, CoP a adoptat recomandări adresate părților, făcând distincție între acțiuni ce trebuie întreprinse cât mai curând posibil, cu obligația de a trimite un răspuns în termen de trei ani, și acțiuni care, deși importante, nu impun același grad de urgență. La sfârșitul perioadei de trei ani, partea trebuie să trimită CoP un raport cu privire la progresele înregistrate în punerea în practică a recomandărilor ce i-au fost adresate. Pe baza acestor informații și a oricăror informații suplimentare obținute, secretariatul comitetului⁹ pregătește concluziile privind modul în care s-a dat curs recomandărilor referitoare la fiecare parte examinată, pe care CoP le adoptă.

Întrucât procedura de evaluare de referință a fost finalizată pentru aproape toate părțile, GREVIO a decis, la sfârșitul anului 2022, să treacă la următoarea etapă a evaluării sale. În conformitate cu articolul 68 alineatul (3) din convenție, procedurile de evaluare ale GREVIO realizate în urma evaluării de referință se împart în runde (denumite „runde de evaluare tematică”). Prima rundă de evaluare tematică este intitulată „Consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție” și se va desfășura în perioada 2023-2031. Evaluarea de referință a vizat aproximativ 60 de articole din Convenția de la Istanbul, iar noua procedură de evaluare tematică abordează 20 de articole, și anume articolele 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 și 56. Aceste articole stabilesc standarde pentru autoritățile de aplicare a legii, pentru profesioniștii din domeniul justiției penale, pentru furnizarea de servicii generale și specializate de sprijinire a victimelor, precum și o abordare globală centrată pe victimă. Scopul este de a furniza o evaluare mai aprofundată a acestor domenii, axată pe progresele înregistrate în legătură cu fiecare articol. Cu ocazia celei mai recente reuniuni din decembrie 2024, CoP a adoptat o decizie privind recomandările ce urmează să fie adoptate de Comitetul părților pe baza rapoartelor GREVIO adoptate în cadrul primei sale runde de evaluare tematică [IC-CP(2024)10 rev].

⁷ Articolul 1 alineatul (2) din Convenția de la Istanbul.

⁸ Articolul 68 alineatul (10) din Convenția de la Istanbul.

⁹ Procedura aplicabilă în materie de supraveghere a punerii în aplicare și a raportării este definită în „Cadrul pentru supravegherea punerii în aplicare a recomandărilor adresate statelor părți”, adoptat de CoP la 13 aprilie 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

Până în prezent, practica CoP a fost să adopte recomandări și concluzii bazate pe consens în cadrul reuniunilor sale care au loc la cererea¹⁰ unei treimi din părți, a președintelui Comitetului părților sau a secretarului general, în mod normal de două ori pe an.

2.4. Actele avute în vedere spre adoptare de către Comitetul părților

În perioada 5-6 iunie 2025, în cadrul celei de a 18-a reuniuni, CoP urmează să procedeze la adoptarea următoarelor opt proiecte de recomandare – formulate în cadrul primei runde de evaluare tematică – și două proiecte de concluzii (denumite în continuare „actele avute în vedere” sau „proiectele de recomandare și de concluzii”), după cum urmează:

- recomandări adresate Albaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)2-prov];
- recomandări adresate Austriei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)3-prov];
- recomandări adresate Danemarcei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)4-prov];
- recomandări adresate Finlandei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)5-prov];
- recomandări adresate Principatului Monaco privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)6-prov];
- recomandări adresate Muntenegrului privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)7-prov];
- recomandări adresate Spaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)8-prov];
- recomandări adresate Suediei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)9-prov];
- concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la San Marino adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2025)10-prov];
- Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Slovenia adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2025)11-prov].

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE LUATĂ ÎN NUMELE UNIUNII EUROPENE

Actele avute în vedere se adresează unui număr de 10 părți și includ opt recomandări (formulate în urma primei proceduri de evaluare tematică) privind măsurile care trebuie luate pentru punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul, precum și concluzii privind modul în care părțile au dat curs recomandărilor anterioare. Acestea se referă la punerea în aplicare a

¹⁰ Articolul 67 alineatul (2) din convenție.

dispozițiilor convenției referitoare la cooperarea judiciară în materie penală, cum ar fi aspectele legate de protecția victimelor și de sprijinirea victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, precum și – în ceea ce privește concluziile adresate uneia dintre părți – la punerea în aplicare a dispozițiilor privind azilul și nereturnarea. Aceste aspecte sunt reglementate de acquis-ul Uniunii, în special de Directiva privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice¹¹, de Directiva privind drepturile victimelor¹², de Regulamentul privind procedurile de azil¹³, de Directiva privind condițiile de primire¹⁴ și de Directiva privind reîntregirea familiei¹⁵. Acestea intră în sfera de competență exclusivă a UE în măsura în care dispozițiile relevante ale convenției pot aduce atingere normelor comune sau pot modifica domeniul de aplicare al acestora în sensul articolului 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Întrucât actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii în sensul că ar putea afecta interpretarea dispozițiilor relevante ale convenției în viitor, este oportun să se stabilească poziția ce urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul CoP în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea.

Proiectele de recomandări și de concluzii privind aspectele care intră în sfera de competență a Uniunii sunt conforme cu obiectivele și politicile Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală, al azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii. Prin urmare, se propune ca Uniunea să nu se opună adoptării proiectelor de recomandări și de concluzii în cadrul celei de a 18-a reuniuni a CoP.

4. Temei JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care

¹¹ Directiva (UE) 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

¹² Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹³ Regulamentul 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁴ Directiva 2024/1346/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁵ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

„au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”¹⁶.

4.1.2. *Aplicarea la cazul în discuție*

CoP este un organism instituit prin Convenția de la Istanbul. Actele avute în vedere, pe care CoP este invitat să le adopte, sunt acte cu efecte juridice. Actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, întrucât pot afecta interpretarea viitoare a dispozițiilor relevante ale Convenției de la Istanbul. Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. **Temeiul juridic material**

4.2.1. *Principii*

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

În ceea ce privește un act avut în vedere care urmărește simultan mai multe obiective sau care include mai multe elemente care sunt legate între ele în mod inextricabil, fără ca vreunul să fie accesoriu în raport cu un altul, temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE va trebui să includă, în mod excepțional, diferitele temeiuri juridice relevante.

4.2.2. *Aplicarea la cazul în discuție*

Referitor la temeiul juridic material, UE a aderat la Convenția de la Istanbul în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii¹⁷ și cele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea¹⁸. Aderarea UE la Convenția de la Istanbul a fost reglementată prin două decizii distincte ale Consiliului pentru a ține seama de poziția specială a Danemarcei și a Irlandei cu privire la titlul V din TFUE. În consecință, și decizia de stabilire a poziției care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul CoP trebuie să facă obiectul a două decizii, atunci când recomandările sau concluziile relevante se referă la ambele aspecte.

Actele avute în vedere urmăresc obiective și includ elemente din domeniul cooperării judiciare în materie penală [articolul 82 alineatul (2) și articolul 84 din TFUE], precum și din

¹⁶ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

¹⁷ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁸ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

domeniul azilului și al nereturnării [articolul 78 alineatul (2) din TFUE]. Aceste aspecte sunt legate în mod inextricabil între ele, fără ca vreunul să fie accesoriu în raport cu un altul. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse cuprinde următoarele dispoziții: articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84 din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84, coroborate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene cu ocazia celei de a 18-a reuniuni a Comitetului părților din cadrul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice referitoare la adoptarea unor recomandări și a unor concluzii adresate unui număr de zece state părți privind punerea în aplicare a respectivei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84, coroborate cu articolul 218 alineatul (9), având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („convenția”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului¹⁹ în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acestora și prin Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului²⁰ în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, în măsura în care acestea intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii, și a intrat în vigoare, pentru Uniune, la 1 octombrie 2023.
- (2) În temeiul articolului 66 alineatul (1) din convenție, Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (GREVIO) urmează să monitorizeze punerea în aplicare a convenției de către părți. În conformitate cu articolul 68 alineatul (11) din convenție, GREVIO urmează să își adopte raportul și concluziile privind măsurile luate de partea în cauză pentru punerea în aplicare a dispozițiilor convenției.
- (3) Comitetul părților la convenție poate adopta recomandări adresate părții în cauză, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție. Recomandările se bazează pe raportul GREVIO și fac distincție între măsurile pe care Comitetul părților consideră

¹⁹ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acestora (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1), [Decizia - 2023/1075 - RO - EUR-Lex](#).

²⁰ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea (JO L 143 I, 2.6.2023 p. 4), [Decizia - 2023/1076 - RO - EUR-Lex](#).

că partea ar trebui să le ia cât mai curând posibil, cu obligația de a-i prezenta acestuia un raport cu privire la măsurile luate în acest sens în termen de trei ani, și măsurile care, deși considerate importante, nu impun același grad de urgență. La sfârșitul perioadei de trei ani, partea trebuie să raporteze Comitetului părților cu privire la măsurile luate, în 10 domenii specifice ale convenției. Pe baza acestor informații și a oricăror informații suplimentare obținute, Comitetul părților adoptă concluzii privind modul în care s-a dat curs recomandărilor, pregătite de secretariatul comitetului.

- (4) În temeiul articolului 68 alineatul (3) din convenție, procedurile de evaluare care sunt realizate după procedura de evaluare de referință a GREVIO se împart în runde („runde de evaluare tematică”). Prima rundă de evaluare tematică este intitulată „Consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție” și vizează 20 de articole specifice ale convenției, respectiv articolele 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 și 56. Cu ocazia celei mai recente reuniuni din 17 decembrie 2024, Comitetul părților a adoptat o decizie privind recomandările ce urmează să fie adoptate de Comitetul părților pe baza rapoartelor GREVIO adoptate în cadrul primei sale runde de evaluare tematică [IC-CP(2024)10 rev].
- (5) În cadrul celei de a 18-a reuniuni a sale din perioada 5-6 iunie 2025, Comitetul părților urmează să adopte opt proiecte de recomandări pe baza primei runde de evaluări tematice intitulate „Consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție” și două proiecte de concluzii privind punerea în aplicare a convenției de către 10 părți („proiectele de recomandări și de concluzii”):
- recomandări adresate Albaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)2-prov];
 - recomandări adresate Austriei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)3-prov];
 - recomandări adresate Danemarcei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)4-prov];
 - recomandări adresate Finlandei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)5-prov];
 - recomandări adresate Principatului Monaco privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)6-prov];
 - recomandări adresate Muntenegrului privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)7-prov];
 - recomandări adresate Spaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)8-prov];
 - recomandări adresate Suediei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)9-prov];

- concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la San Marino adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2025)10-prov]; și
 - Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Slovenia adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2025)11-prov].
- (6) Proiectele de recomandări și de concluzii vizează punerea în aplicare de către părți a dispozițiilor convenției referitoare la cooperarea judiciară în materie penală, cum ar fi aspectele legate de protecția și de sprijinirea victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Concluziile se referă, de asemenea, la punerea în aplicare a dispozițiilor Convenției privind azilul și nereturnarea. Aceste aspecte sunt reglementate de acquis-ul Uniunii, în special prin Directiva 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului²¹, Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului²², Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului²³, Directiva 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului²⁴ și Directiva 2003/86/CE a Consiliului²⁵. Proiectele de recomandări și de concluzii vor avea efecte juridice. Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția ce urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul Comitetului părților în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea.
- (7) Ar trebui remarcat faptul că recomandările referitoare la anumite articole din convenție intră doar parțial în sfera de competență a Uniunii. Astfel, în ceea ce privește recomandările referitoare la articolele 49 și 50, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în ceea ce privește organizarea internă și administrarea sistemelor lor de justiție; în ceea ce privește recomandările referitoare la articolele 11 și 20, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în ceea ce privește organizarea și prestarea de servicii medicale și de îngrijire medicală; în ceea ce privește recomandările referitoare la articolul 14, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în ceea ce privește conținutul învățământului și organizarea sistemelor educaționale, iar în ceea ce privește recomandările referitoare la articolul 31, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în domeniul dreptului familiei.
- (8) În ceea ce privește Albania, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a se asigura că politicile și măsurile relevante de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor oferă finanțare suficientă și durabilă, inclusiv prin proceduri transparente menite să asigure

²¹ Directiva (UE) 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²² Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²³ Regulamentul 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

²⁴ Directiva 2024/1346/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>)

finanțarea organizațiilor pentru drepturile femeilor (articolul 8 din convenție); de a promova campanii sau programe de creștere a gradului de conștientizare și de a evalua periodic impactul acestora (articolul 12 din convenție); de a asigura formarea profesioniștilor relevanți și de a monitoriza această formare (articolul 15 din convenție); de a extinde programele existente destinate autorilor actelor de violență și de a introduce programe care vizează în mod specific autorii actelor de violență sexuală (articolul 16 din convenție); de a se asigura că victimele violenței au acces la servicii medicale cuprinzătoare (articolul 20 din convenție), de a spori finanțarea și numărul serviciilor disponibile pentru femeile victime, în special pentru femeile cu nevoi speciale (articolul 20 din convenție); de a asigura suficiente servicii specializate de sprijin pentru toate femeile victime și copiii acestora, indiferent de voința lor de a raporta violența, și de a asigura faptul că liniile telefonice naționale de urgență primesc finanțare (articolul 22 din convenție); de a se asigura că victimele violenței sexuale au acces la examinări medico-legale, fără ca acest lucru să fie condiționat de intenția de a denunța infracțiunea, precum și că probele medico-legale sunt păstrate corespunzător (articolul 25 din convenție); de a lua măsuri pentru a elimina concilierea obligatorie în toate cauzele penale de violență împotriva femeilor; de a consolida capacitatea, cunoștințele și reacția agenților de asigurare a respectării legii, în vederea asigurării unui răspuns prompt și adaptat nevoilor victimelor, precum și de a adopta măsuri pentru a încuraja raportarea actelor de violență de către femeile victime (articolele 49 și 50 din convenție); de a se asigura că se aplică proceduri de evaluare a riscurilor în cazurile referitoare la toate formele de violență reglementate de convenție și în coordonare cu toate agențiile relevante (articolul 51 din convenție); de a utiliza mai bine ordinele de interdicție de urgență și de a monitoriza și executa astfel de ordine (articolul 52 din convenție); de a se asigura că ordinele de protecție sunt disponibile și accesibile tuturor victimelor și de a garanta executarea și monitorizarea acestora, inclusiv prin aplicarea de sancțiuni în caz de încălcare (articolul 53 din convenție); și de a evalua punerea în aplicare a măsurilor de protecție și de a se asigura că acestea sunt în concordanță cu convenția (articolul 56 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aspectele respective sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Albaniei.

- (9) În ceea ce privește Austria, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a adopta și de a alinia definiția termenului de „violență domestică” (articolul 3 din convenție); de a elabora un plan de acțiune/document de politică strategică cuprinzător pe termen lung privind toate formele de violență reglementate de convenție (articolul 7 din convenție); de a adapta categoriile de date pentru a fi utilizate de sectorul justiției și de a colecta date privind numărul de femei și fete care contactează serviciile sociale (articolul 11 din convenție); de a intensifica eforturile de eradicare a prejudecăților și a stereotipurilor de gen în societatea austriacă prin măsuri de prevenire, inclusiv campanii sau programe de creștere a gradului de conștientizare, pentru a informa victimele cu privire la disponibilitatea serviciilor de sprijin și a evalua impactul acestora (articolul 12 din convenție); de a se asigura că profesioniștii relevanți beneficiază de o formare adecvată (articolul 15 din convenție); de a se asigura că victimele au acces la servicii de sprijin, inclusiv la locuințe și la emiterea de rapoarte medico-legale care să documenteze vătămările suferite; de a se asigura că adăposturile au un număr suficient de locuri disponibile în întreaga țară (articolul 22 din convenție); de a înființa centre de asistență în caz de violență sexuală în întreaga țară și de a asigura un sprijin eficace

pentru victimele violenței sexuale (articolul 25 din convenție); de a consolida schimbul de informații între autoritățile competente relevante în cazurile privind încredințarea copiilor și dreptul de vizitare (articolul 31 din convenție); și de a asigura utilizarea ordinelor de protecție și de a evita existența unor întreruperi în ceea ce privește protecția victimelor între ordinele de interdicție și ordinele de protecție (articolul 53 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aspectele respective sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Austriei.

- (10) În ceea ce privește Danemarca, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a asigura alinierea definițiilor relevante ale formelor de violență împotriva femeilor la prevederile convenției (articolul 3 din convenție); de a elabora o strategie națională pe termen lung în concordanță cu convenția (articolul 7 din convenție); de a asigura alocarea adecvată a fondurilor, inclusiv a resurselor destinate adăposturilor pentru victimele violenței domestice (articolul 8 din convenție); de a se asigura că datele colectate sunt dezagregate și că se garantează confidențialitatea (articolul 11 din convenție); de a acorda prioritate unei abordări care să țină seama de dimensiunea de gen în inițiativele preventive (articolul 12 din convenție); de a asigura în mod sistematic o formare inițială și continuă pentru profesioniștii relevanți (articolul 15 din convenție); de a crea structuri instituționalizate de cooperare pentru a asigura o cooperare efecace între diferitele agenții (articolul 18 din convenție); de a asigura accesul la consiliere psihologică, standarde de calitate, accesibilitate și sustenabilitate financiară a locurilor în adăposturi și de a asigura sprijinul necesar pentru victimele violenței sexuale (articolele 22 și 25 din convenție); de a crește gradului de conștientizare în rândul profesioniștilor din domeniul justiției penale cu privire la noua legislație în materie penală (articolele 49 și 50 din convenție); de a se asigura faptul că evaluarea riscurilor este efectuată în coordonare cu actorii relevanți (articolul 51 din convenție); de a intensifica utilizarea ordinelor de interdicție de urgență și a ordinelor de protecție pentru a monitoriza măsura în care acestea sunt respectate și pentru a aplica sancțiuni în caz de încălcare (articolele 52 și 53 din convenție); și de a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a măsurilor de protecție a victimelor în cadrul investigațiilor și al procedurilor judiciare (articolul 56 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aspectele respective sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Danemarcei.
- (11) În ceea ce privește Finlanda, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a elabora o strategie națională pe termen lung care să asigure o abordare cuprinzătoare și coordonată (articolul 7 din convenție); de a asigura disponibilitatea unor fonduri publice suficiente și a unor mecanisme de finanțare durabilă pentru organizațiile neguvernamentale care oferă sprijin specializat victimelor (articolul 8 din convenție); de a stabili categorii de date standardizate și de a armoniza sistemele de colectare a datelor (articolul 11 din convenție); de a desfășura periodic campanii de creștere a gradului de conștientizare (articolul 12 din convenție); de a asigura în mod sistematic cursuri de formare pentru profesioniștii relevanți (articolul 15 din convenție); de a institui programe destinate autorilor de acte de violență domestică (articolul 16 din convenție); de a institui structuri instituționalizate de coordonare între diferitele agenții (articolul 18 din convenție); de a institui servicii de sprijin pentru a facilita procesul de recuperare a victimelor în urma actelor de violență și a redobândirii autonomiei lor (articolul 20 din convenție); de a crește atât

numărul de adăposturi, cât și gradul de accesibilitate la acestea (articolul 22 din convenție); de a asigura distribuția geografică a centrelor de primire în regim de urgență în caz de viol pentru a garanta că toate victimele violenței sexuale primesc sprijin (articolul 25 din convenție); de a se asigura că medierea nu are un impact negativ asupra anchetelor penale și nici nu împiedică accesul victimelor la justiție (articolul 48 din convenție); de a se asigura că serviciile de aplicare a legii beneficiază de formare relevantă pentru a răspunde cazurilor de violență împotriva femeilor și pentru a investiga în mod adecvat și în timp util cazurile de violență împotriva femeilor (articolele 49 și 50 din convenție); de a lua măsuri pentru a institui un mecanism standardizat de evaluare a riscurilor aplicat în mod sistematic (articolul 51 din convenție), de a intensifica utilizarea ordinelor de interdicție de urgență și a ordinelor de protecție și de a consolida monitorizarea acestor ordine (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aspectele respective sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Finlandei.

- (12) În ceea ce privește Monaco, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a adopta o definiție a violenței domestice care să fie în concordanță cu convenția (articolul 3 din convenție); de a elabora o strategie pe termen lung și cu caracter general, menită să asigure o abordare politică coordonată și cuprinzătoare (articolul 7 din convenție); de a continua să dezvolte colectarea de date privind toate formele de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției (articolul 11 din convenție); de a extinde măsurile de prevenire a violenței domestice pentru a include și alte forme de violență reglementate de Convenția de la Istanbul (articolul 12 din convenție); de a continua acțiunile de creștere a gradului de conștientizare cu privire la violența împotriva femeilor în școli (articolul 14 din convenție); de a institui programe destinate autorilor actelor de violență (articolul 16 din convenție); de a institui o linie telefonică națională de urgență pentru femeile care sunt victime ale violenței și de a continua să dezvolte servicii specializate pentru victimele violenței care intră sub incidența convenției (articolul 22 din convenție); de a înființa un centru de primire în regim de urgență în caz de viol și de asistență în caz de violență sexuală (articolul 25 din convenție); de a asigura faptul că profesioniștii implicați în procedurile penale au suficientă expertiză și beneficiază de formare care să țină seama de dimensiunea de gen (articolele 49 și 50 din convenție); de a standardiza practica de evaluare coordonată a riscurilor în serviciile relevante cu privire la toate formele de violență reglementate de convenție (articolul 51 din convenție); și de a asigura protejarea drepturilor victimelor în cadrul anchetelor și al procedurilor judiciare (articolul 56 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aspectele respective sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Principatului Monaco.
- (13) În ceea ce privește Muntenegru, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a asigura resurse umane și financiare adecvate pentru politicile, măsurile și legislația care vizează prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor, precum și de a asigura finanțarea durabilă a organizațiilor neguvernamentale (articolul 8 din convenție); de a asigura colectarea și dezagregarea datelor de către toate părțile interesate relevante și de a armoniza procesul de colectare a datelor (articolul 11 din convenție); de a intensifica eforturile de punere în aplicare a unor măsuri preventive periodice, de desfășurare a unor campanii de creștere a

gradului de conștientizare și de evidențiere a riscului crescut de violență cu care se confruntă victimele discriminării intersecționale (articolul 12 din convenție); de a asigura o formare inițială și continuă pentru toți profesioniștii relevanți (articolul 15 din convenție); de a institui și a extinde programe destinate autorilor actelor de violență domestică și violență sexuală (articolul 16 din convenție); de a se asigura că furnizorii de servicii medicale acordă prioritate femeilor care sunt victime ale violenței de gen și ale violenței domestice și le respectă viața privată (articolul 20 din convenție); de a stimula cooperarea dintre diferitele agenții (articolul 18 din convenție); de a crește disponibilitatea serviciilor specializate de sprijinire a victimelor (articolul 22 din convenție); de a înființa în întreaga țară centre de primire în regim de urgență în caz de viol (articolul 25 din convenție); de a asigura schimburi de informații privind violența împotriva femeilor între instanțele relevante în cadrul procedurilor civile (articolul 31 din convenție); de a investiga și a urmări penal actele de violență împotriva femeilor și de violență domestică în mod eficace și în timp util, inclusiv prin asigurarea faptului că profesioniștii relevanți dispun de expertiza necesară (articolul 49 și 50 din convenție); de a se asigura că se efectuează sistematic evaluări ale riscurilor în cazurile de violență domestică, în colaborare cu autoritățile competente relevante (articolul 51 din convenție); de a se asigura că toate victimele violenței împotriva femeilor, inclusiv copiii, pot solicita ordine de interdicție de urgență (articolul 52 din convenție); de a se asigura că respectarea ordinelor de protecție este monitorizată în mod eficace și că încălcările sunt sancționate (articolul 53 din convenție); de a asigura utilizarea efectivă a măsurilor de protecție existente și de a introduce măsuri de protecție suplimentare în concordanță cu convenția (articolul 56 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aspectele respective sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Muntenegrului.

- (14) În ceea ce privește Spania, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a asigura punerea în aplicare a politicilor existente de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, precum și de a implica organizațiile neguvernamentale în procesul de elaborare a politicilor și în evaluarea politicilor și a măsurilor (articolul 7 din convenție); de a se asigura că datele colectate sunt dezagregate și de a armoniza colectarea acestora (articolul 11 din convenție); de a educa copiii cu privire la rolul central al consimțământului în relațiile sexuale (articolul 14 din convenție); de a consolida formarea tuturor profesioniștilor relevanți (articolul 15 din convenție); de a îmbunătăți alinierea la convenție a programelor destinate autorilor actelor de violență (articolul 16 din convenție); de a institui mecanisme de cooperare între diferitele agenții cu privire la toate formele de violență reglementate de convenție și de a institui servicii de tip ghișeu unic, după caz (articolul 18 din convenție); de a se asigura că toate victimele violenței sexuale au acces gratuit la servicii de sprijin (articolul 25 din convenție); de a consolida schimbul de informații între instanțele civile și instanțele penale și de a intensifica măsurile menite să asigure resurse suficiente pentru centrele de exercitare a dreptului de vizitare sub supraveghere (articolul 31 din convenție); de a aborda factorii care împiedică victimele să raporteze actele de violență și factorii care conduc la victimizare secundară (articolele 49 și 50 din convenție); și de a se asigura că autoritățile competente au puterea de a dispune ordine de interdicție de urgență în conformitate cu convenția (articolul 52 din convenție); și de a lua măsuri pentru a aborda în mod corespunzător încălcările ordinelor de protecție (articolul 53 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aspectele respective sunt conforme cu politicile și

obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Spaniei.

- (15) În ceea ce privește Suedia, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a se ține cont de nevoile victimelor expuse discriminării intersecționale în cadrul politicilor privind violența împotriva femeilor, de a evalua strategiile pentru a le măsura impactul și de a se asigura că politicile integrează o înțelegere de gen a violenței împotriva femeilor (articolele 3 și 7 din convenție); de a asigura niveluri sustenabile de finanțare a organizațiilor pentru drepturile femeilor care gestionează servicii specializate de sprijin (articolul 8 din convenție); de a armoniza colectarea datelor și de a se asigura că datele sunt dezagregate (articolul 11 din convenție); de a asigura măsuri de prevenire mai ample pentru toate formele de violență împotriva femeilor (articolul 12 din convenție); de a introduce o formare sistematică în legătură cu toate formele de violență reglementate de convenție pentru profesioniștii relevanți și o evaluare a acestei formări (articolul 15 din convenție); de a elabora standarde minime pentru programele destinate autorilor actelor de violență, în concordanță cu convenția, și de a asigura evaluarea acestora (articolul 16 din convenție); de a adopta mecanisme de coordonare și cooperare între diferitele agenții și, dacă este posibil, în aceleași spații (articolul 18 din convenție); de a se asigura că serviciile sociale oferă sprijin și asistență suficiente tuturor victimelor, inclusiv sprijin în chestiuni practice (articolul 20 din convenție); de a spori disponibilitatea adăposturilor și de a asigura accesul la acestea pentru toate victimele și copiii acestora (articolul 22 din convenție); de a asigura în întreaga țară un număr suficient de centre de primire în regim de urgență în caz de viol și/sau de violență sexuală (articolul 25 din convenție); de a asigura spații sigure în care pot avea loc vizite supravegheate cu profesioniști formați (articolul 31 din convenție); de a consolida capacitatea poliției de a răspunde tuturor formelor de violență împotriva femeilor și de a face investigații în acest sens, inclusiv cu privire la manifestările digitale ale acesteia, și de a lua măsuri pentru a încuraja femeile expuse riscului de discriminare intersecțională să raporteze actele de violență (articolele 49 și 50 din convenție); de a se asigura că se efectuează sistematic și în mod coordonat evaluări ale riscurilor pentru victime și pentru copiii acestora (articolul 51 din convenție); și de a lua măsuri pentru a se asigura că ordinele de interdicție de urgență, ordinele de restricție și ordinele de protecție („ordine de interzicere a contactului privind locuința comună”) sunt emise rapid, cu efect imediat, inclusiv pentru copii, că respectarea acestora este monitorizată în mod eficace și că, în caz contrar, se impun sancțiuni corespunzătoare (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aspectele respective sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Suediei.
- (16) În ceea ce privește San Marino, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a sprijini organizațiile societății civile prin asigurarea unei finanțări durabile pentru instituirea unor mecanisme de cooperare și de a se asigura că organismul național de coordonare colaborează cu organizațiile societății civile (articolele 9 și 10 din convenție); de a îmbunătăți colectarea de date dezagregate pe baza unui sistem comun de colectare a datelor pentru a efectua periodic studii privind victimizarea și pentru a promova activitățile de cercetare (articolul 11 din convenție); și de a respecta cerințele articolului 59 din convenție privind statutul de rezident al victimelor violenței împotriva femeilor (articolul 59 din convenție). Întrucât

concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Republicii San Marino.

- (17) În ceea ce privește Slovenia, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea ca rolul de organism de coordonare să fie atribuit unor entități pe deplin instituționalizate și de a asigura resursele umane și financiare necesare (articolul 10 din convenție); de a asigura colectarea cuprinzătoare de date privind toate formele de violență în temeiul convenției (articolul 11 din convenție); de a consolida schimbul de informații între instanțele civile și cele penale (articolul 31 din convenție); de a asigura un răspuns prompt și adecvat din partea agențiilor de asigurare a respectării legii în cazurile de violență împotriva femeilor (articolele 49 și 50); și de a respecta convenția în ceea ce privește urmărirea penală din oficiu în cazurile de viol conjugal (articolul 55 din convenție). Întrucât concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Sloveniei.
- (18) Irlanda nu are obligații în temeiul Deciziei (UE) 2023/1076 a Consiliului și, prin urmare, nu participă la adoptarea prezentei decizii.
- (19) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul celei de a 18-a reuniuni a Comitetului părților, instituit în temeiul articolului 67 din convenție, este de a nu se opune adoptării următoarelor acte:

- (1) recomandări adresate Albaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)2-prov];
- (2) recomandări adresate Austriei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)3-prov];
- (3) recomandări adresate Danemarcei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)4-prov];
- (4) recomandări adresate Finlandei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)5-prov];
- (5) recomandări adresate Principatului Monaco privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)6-prov];

- (6) recomandări adresate Muntenegrului privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)7-prov];
- (7) recomandări adresate Spaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)8-prov];
- (8) recomandări adresate Suediei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)9-prov];
- (9) concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la San Marino adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2025)10-prov]; și
- (10) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Slovenia adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2025)11-prov].

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*